

СТАНОВИЩЕ

от

д.изк.н. Петер Кънчев Цанев

професор в Национална художествена академия, София

на дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен

доктор

в професионално направление 8.2.

“Изкуствознание и изобразителни изкуства”

Автор:

ВАСИЛ НИКОЛОВ КОЛЕВ

Тема:

**СРАВНИТЕЛЕН АНАЛИЗ НА ОБУЧЕНИЕТО ПО ГРАФИКА В ХУДОЖЕСТ-
ВЕНИТЕ АКАДЕМИИ В СОФИЯ И ВЕНЕЦИЯ.
ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА НА XXI ВЕК В АКАДЕМИЧНОТО ОБРАЗОВАНИЕ**

Научен ръководител:

проф. д.изк.н. Петер Кънчев Цанев

Предложеният дисертационен труд е с обем 108 страници и съдържа три глави, въведение и заключение, както и 4 страници библиография от 55 заглавия и източници (от които 36 заглавия и извори на кирилица и 19 на латиница, 1 интернет базиран източник). В допълнение има две приложения.

Целите и задачите на изследването, заявени от автора, могат да бъдат резюмирани по следния начин:

1. Първата цел на изследването, която има историографска насоченост, е свързана с проучване на различията и сходствата в обучението по графика в

Националната художествена академия в София и в Академията за изящни изкуства на град Венеция като възможност да бъдат очертани художественият контекст и основните исторически параметри в развитието на изкуството на графиката в България и в днешна Италия.

2. Втората и основна цел на дисертацията е да бъдат изследвани подробно и в дълбочина отделните елементи от теоретико-практическата специфика на учебното съдържание в програмите на двете образователни институции като бъдат анализирани и интерпретирани основните тенденции в динамиката на художествено-образователния процес в двете страни и възможните пътища за тяхното бъдещо развитие през 21-ви век.

Първата цел е ясно формулирана и очертава точните изследователски граници на разглеждания дисертационен труд. Характера на тази цел съвсем логично отправя към задълбочено познаване на двете художествени академии в България и Италия и на традициите в областта на графичното изкуство в тези две държави.

Втората цел показва намерението на автора критическият анализ на образователните модели на обучение по графика в художествените академии в България и Италия да послужи като методологическа основа за интерпретиране на фундаментални въпроси, свързани с развитието на графиката като образователен и художествен проект в контекста на глобалното съвременно изкуство.

Първата глава на дисертацията разглежда историята на графичното изкуство в България и Венеция.

Тази част на изследването разкрива различни аспекти от сложния исторически контекст, свързан с развитието на графичното изкуство от гледна точка на неговото обособяване като отделен вид изкуство и еманципирането му чрез неговото навлизане и утвърждаване в академичните образователни институции.

Приносен характер в тази част на изследването е представената богата и прецизна библиография по темата като много от литературните източници са коментирани за първи път на български език.

В следващите две глави се разглеждат съответно: Обучението по графика в Националната художествена академия в София и в Академията за изящни изкуства във Венеция, както и образователните предизвикателства през 21 век като обмен, обогатяване на познанията, стимулиране на творческите търсения на студентите и някои добри практики.

Приносен акцент в тази част на труда представлява, според мен, обективното разглеждане на многообразието от различни графични технологии и техники, които са предмет на изучаване в двете художествени академии в София и Венеция, както и начините за тяхното представяне и усвояване от студентите.

Непременно трябва да бъдат споменати и оригиналните лични наблюдения на докторанта, участието му в съвместни проекти между двете институции, както и направените анкети с преподаватели от двете академии.

Резултатите от изследването са не само полезни и интересни като успешен опит за конвергенция между теоретичния и практически опит и две водещи академични институции със свой принос и история в развитието на графичното изкуство, но същевременно показват и потенциала за развитие на нови модели, за общо интегриращо обучение в рамките на образователните платформи на Европейския съюз.

В заключителната част на дисертацията се пресичат изводи и обобщения с различен характер, които очертават гледна точка, която разкрива нови възможности за актуализиране на образователните стратегии в академичното обучение по графика.

Приемам посочените от докторанта приноси в предложения автореферат.

Дисертацията „Сравнителен анализ на обучението по Графика в художествените академии в София и Венеция. Предизвикателствата на 21 век в академичното образование.“ е оригинално научно изследване, което е базирано върху задълбочени теоретични и практически познания в областта на графиката, художественото образование и изкуствознанието.

Дисертацията е фокусирана върху обширна проблематика и заслужава адмирации, защото приема предизвикателството да предложи подходящ хоризонт за конкретно теоретично осмисляне.

